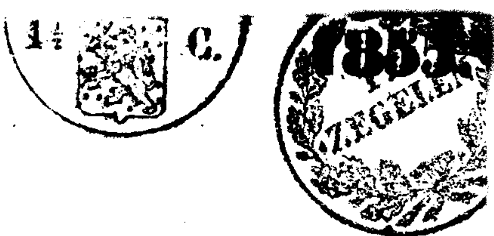
N°. 2426.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 19 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 April.

De gebeurtenissen gaan spreken. Althans dit mag men verwachten van de gisteren met den telegraaf aangekomene berigten.

Namelijk, de Russische gezanten hebben hunne instruktiën ontvangen en het bombardement tegen Sebastopol is op nieuw begonnen.

Men kent natuurlijk zoomin den inhoud der St. Petersburgsche dépêche als den uitslag, dien het geopend vuur tegen Sebastopol hebben zal. Maar in allen gevalle is het toch te vermoeden dat de lang verwachte beslissing, of de gewenschte vrede komen zal, dan of de gevreesde oorlog zal worden voortgezet, thans op handen is.

Ongetwijfeld zal de uitslag van hetgeen in de Krim thans geschiedt op de onderhandelingen te Weenen van invloed zijn.

Het vuur der verbondene legers tegen Sebastopol was den 9 dezer geopend. De generaal Canrobert meldt dat het geschut der belegeraars dat der belegerden beheerschte; en dat den 10 jl. des morgens alles goed stond. Daarentegen zeggen de Russische berigten, over Berlijn gekomen, dat wel de kanonnade den 9 begonnen was, maar geene merkelijke schade had toegebragt.

Het is onnoodig in eene beoordeeling te treden of en in hoeverre men aan deze dépêches geloof kan hechten, omtrent den uitslag van den aanval op Sebastopol van den 9 ll. Zeker is het dat het vuur hervat is, en dat derhalve de uitkomsten van den vernieuwden strijd zich niet lang zullen laten wachten.

Van het Russisch legerkorps te velde en van het Fransch Engelsch observatiekorps, dat er tegenover staat, is niets vernomen. Het is evenwel te denken, dat zij niet zullen rusten en van hunne zijden slaags zullen geraken. Het is althans in het belang der Russen, om de verbonden legers in hun aanval op Sebastopel niet ongestoord te laten.

Men ziet, dat alzoo in de Krim gewigtige krijgsoperatiën op het touw staan, en dat van daar tijdingen kunnen komen, die, als zij eene overwinning of een nederlaag van eene der strijdvoerende partijen zullen aanbrengen, niet kunnen nalaten in de onderhandelingen van de Weener konferentiën te wegen.

Wat nu de Weener konferentiën betreft, de fransche *Moniteur* heeft eergisteren een betoog openbaar gemaakt over den loop der onderhandelingen, dat minder dan verwacht was onbeduidend is, behalve de verklaring aan het derde punt van de vredes-grondslagen gegeven en de verwachtingen omtrent Oostenrijk uitgesproken.

De *Moniteur* zegt, dat van de zijde der mogendheden omtrent het derde punt wordt gevorderd: óf beperking der russische zeemagt in de Zwarte zee, óf neutralizeering der zee. En de toon, waarop zulks wordt medegedeeld, heeft wel eenigzins het air van te zeggen, dat dit het *ultimatum* is, waarbuiten de mogendheden niet gaan zullen. Is dit ook voor Oostenrijk waar? De *Moniteur* laat het vermoeden, maar verklaart het niet uitdrukkelijk; hetgeen des te meer opmerkelijk is omdat de geruchten stand houden, dat Oostenrijk in de konferentiën eenigzins meer als middelaar dan als partij zou optreden. Men kan nu niet weten wat daarvan is. Intusschen spreekt de fransche *Moniteur* het luide uit, dat Oostenrijk, zoo de konferentiën den vrede niet voortbrengen, met gansch zijne legerkracht zich in het gelid der mogendheden scharen, en aan den oorlog deel nemen zal.

De *Moniteur* is op dat stuk zeer pertinent.

Zullen de Russen toestemmen dat hunne militaire marine in de Zwarte Zee beperkt of erger nog, dat de Zwarte Zee geneutralizeerd wordt? En zoo neen, hebben zij andere voorstellen, die daartegen opwegen? Niemand is er, die het weet. Maar nu de konferentiën op nieuw hervat worden, zal het weldra blijken.

Wat een jammerlijke verwarring bij ons te lande de protestantsche gezindheden dagelijks opleveren! Wat al verdeeldheden en verscheuringen tusschen de veelvuldige sekten die reeds van ouds bestaan! Hoe verbrokkelen zich alle die sekten in onderscheidene elkander vijandige partijschappen! Hoe spatten zij uiteen en bedreigen en bestrijden zij elkander met eene vijandschap zonder maat en perk!

En dat is dan de onzalige triomf behaald door het vrije onderzoek, het onvermijdelijk gevolg van het valsch beginsel, dat de bijbel alleen de kenbron is der waarheid.

Aan de vrucht zult gij den boom kennen. Werp een blik door het land; het is niet eens noodig dat gij dringt in het geheim der gewetens; zie wat er omgaat; hoe springt het niet in het oog, dat er een Babel gevormd is door ongelukkige werklieden, die den trotschen torenbouw hebben ondernomen, waarop Gods oog niet rusten kan, en daarom met spraakverwarring zijn gestraft! Zij wilden opklimmen tot den Hemel en in plaats daarvan zijn zij afgedaald tot die rampzalige diepte, waar de Christus' verloochening ten grondslag van het rijk der duisternis ligt.

Er zijn er, die middelerwijl zij alles rondom zich zien naar de diepte neerstorten, zich wanhopend vastklampen aan een of ander staketsel van den torenbouw, en tusschen hemel en aarde zwevend, met des te meer kracht de handen slaan aan het latwerk, dat zij aangrepen, naar gelang het gevaar, om in de onafzienbare diepte neêr te vallen, grooter wordt. Men moet hen bewonderen. Zij zien met stroeven blik in den afgrond neer zonder dat zij verbleken. Zij schijnen zich veilig te achten aan het brooze lapwerk hunner handen, waar aan zij hangen, en bemerken niet in hunne droevige verblindheid, dat de menigte, die naar beneden ploft, juist van dat steunpunt, waarop zij hunne hoop hebben gebouwd, in het ongeloof zijn geworpen.

Dat staketsel, waaraan men in de lucht hangt, heet: »*onvoorwaardelijke onderwerping aan de heilige Schrift.*"

Wat is dat, onvoorwaardelijke onderwerping aan de heilige Schrift? Is daarmeê het vrije onderzoek uitgesloten?

Maar eerst dient men te vragen, waarop het beginsel zelf rust, dat de Bijbel alleen kenbron is der waarheid? Want, zoo het beginsel faalt, wat zal het ornament werk baten, dat daaraan tot opluistering wordt toegevoegd?

Het jongste Nommer van den *Katholiek* heeft in zijn »*woord over de hoofdplaatsen der H. Schrift, waarop de Protestanten zich voor hun beginsel beroepen*," aangetoond, dat er niets minder in den Bijbel gevonden wordt, dan dat hij eenige kenbron der waarheid zou zijn.

Wij laten hier de bemerkingen van den *Katholiek* volgen, omdat zij kort en bondig de waarde aangeven, die het beginsel heeft naar de hoofdteksten-zelven, waarop de Protestanten zich beroepen. Op het toevoegsel der anti-revolutionnairen komen wij later terug.

Ziehier wat de *Katholiek* zegt:

Het geroep der Protestanten: »de bijbel! de bijbel! »niets dan de bijbel!" heeft wel veel van het geroep der Joden: »de tempel! de tempel van God! De tempel van »God is het!" — Die vergelijking maken wij niet voor het eerst, maar zij is zoo gegrond, dat wij die nog wel eens mogen gebruiken. De Joden verzaakten de pligten welke de tempel ten doel had: geloof, gebed, offerande, enz., bij zelf werd een soort van afgod. Maar hij werd hun ten regtvaardige straf ontnomen, opdat zij het gezag van den geestelijken tempel, dat is, der Kerk, en de verwerping van het Jodendom te eerder zouden erkennen. Is dat niet de geschiedenis van den Protestantschen bijbel? Om den bijbel heeft men alles nagelaten, achtte men zich tot geene pligten gehouden, en waarlijk, als men er zoo velen ziet die zoo zij den bijbel lezen, er zeker geen woord van verstaan: als men nagaat hoe die bijbel niettemin ieder moet worden in handen gestopt, en wat schatten er voor deze onvoorwaardelijke bijbelverspreiding verspild worden — moet men wel tot het besluit komen, dat er voor dien bijbel eene afgoderij bestaat, en het bezit daarvan alleen genoeg wordt geacht om Christen te zijn en zijn heil te verzekeren. Maar ook de bijbel is van de Protestanten weggenomen. Ja, het is er meê gegaan als met den tempel. Geen steen is op den anderen gebleven. Er is zooveel verworpen en het overgeblevene zoo gecritiseerd, geaccommodeerd, gesymboliseerd en gemythiseerd, dat een Protestant die eenigzins op de hoogte is van zijnen tijd, inderdaad geen bijbel meer bezit. Welk Protestant die op beschaving aanspraak maakt, gelooft nog aan inspiratie? en wie onderscheidt heden al niet tusschen de schriften des Nieuwen Verbonds en de eigenlijke waarheid die er onder veel onhistoriesch en onwaars in moet gezocht worden?

Men zou met reden verwachten dat deze toestand, deze ruine van hun bijbel toch van eenige beteekenis moest schijnen, en de oogen doen opengaan aan die Protestanten die nog aan het Christendom gehecht zijn en de godheid van Christus belijden. Helaas, wij kunnen de allegorie voortzetten. De bijbel alleên is hun nog alles, en gelijk de Joden eens hunnen tempel, zoo zoeken ze nog vergeefs het gezag des bijbels weder op te bouwen.

't Is minder te verwonderen, wanneer men bedenkt hoe lang de Protestanten den bijbel hebben gelezen zonder te zien, dat Christus een gezag aanstelt aan 'twelk Hij zijnen bijstand belooft; dat de Apostelen het met der daad uitoefenen, en aan anderen door hen aangesteld achterlaten; en dat er geen enkel woord in den bijbel te vinden is, waaruit blijkt, dat ieder dien lezen moet om alleen op dat geschreven woord zijn geloof te vestigen.

Wat wordt er gewoonlijk van de Protestanten aangevoerd, ten bewijze dat de bijbel eenige kenbron is?

Vooreerst het Woord des Zaligmakers tot de Joden: »Gij onderzoekt de schriften, want gij meent daarin het »eeuwige leven te hebben, en die zijn het die van mij »getuigenis geven." Joan. V, 39.

Nemen wij eens dat er in gebiedende wijs moet gelezen worden: »onderzoekt de schriften"; want als we den natuurlijken zin volgen, spreekt de Zaligmaker alleen van het *feit*, dat de Joden de Schriftuur lazen, omdat zij daarin het eeuwig leven meenden te bezitten, en is er wel geen bewijs uit te halen, dat de bijbel eenige kenbron zij.

Maar ook in de veronderstelling dat Christus tot lezing der Schriftuur vermaant, volgt daaruit nog niets. Welk was die Schriftuur? De boeken des ouden Verbonds. Hadden de Joden die zonder leeraars, zonder maatschappelijke instellingen en overleveringen leeren begrijpen? Immers neen. En hoe moesten zij die nu verder en dieper begrijpen? Door Christus zelven die sprak als gezaghebbende en het gezag der synagoog oploste, dewijl Hij door ontelbare wonderen bewees, van den Vader gezonden te zijn. Of was het onnoodig dat Christus verscheen en predikte, en hadden de Joden aan hun Schriftuur genoeg? Iets dergelijks zou men moeten beweren, om uit deze plaats aan te toonen dat de Schriftuur alleen voldoende is. Het grootste gezag dat er bestaat, Christus wees den ongeloovigen Joden op de Schriftuur, ten einde zij daarin zijne zending zouden erkennen om hen in de waarheid te onderwijzen. Evenzoo wijst nog het grootste gezag dat er bestaat, de Kerk, waarin Christus voortleeft, op de Schriftuur, en wenscht niets liever dan dat de Protestanten daarin hare zending om hen te onderwijzen bewaarheid vinden. De plaats bewijst daar juist het tegenovergestelde van 't geen de Protestanten beweren; want het gezag van Christus was noodig om de Joden de Schriftuur te doen begrijpen.

Zeer dikwijls worden ook de woorden des Apostels tot Timotheus aangehaald: »En dat gij de heilige schriften »van der jeugd af aan kent, die u onderwijzen kunnen »ter zaligheid door het geloof in Jesus Christus. Ieder »van God ingegeven schrift is ook nuttig tot leering, »tot teregtwijzing, tot verbetering, tot onderwijzing in »de geregtigheid." II Tim. III, 15, 16.

Wat is daar gezegd 't welk de Katholieke Kerk niet gelooft? Slechts wil zij niet, dat men de Schriftuur voor eenige kenbron houde, en haar uitlegge in eenen anderen zin dan zij er aan geeft. Zij wil haar Apostoliesch gezag erkend hebben even als de H. Paulus die in het vers dat onmiddellijk voorafgaat, zijnen leerling Timotheus verwijst op 't geen hij zelf aan hem geleerd had: »Maar »gij, blijft bij hetgeen gij geleerd hebt en hetgeen u is »toevertrouwd (om het te bewaren en anderen te leeren); »want gij weet van wien gij het geleerd hebt." vs. 14. En daarop volgt dan: dat de Schriftuur ook nuttig is.

Alweder moeten wij bemerken, dat de Schriftuur waarvan gesproken wordt, de boeken zijn van het oude Tes-

tament, want slechts deze kan Timotheus van der jeugd af kennen. Verklaart dan Paulus dat die boeken eenige kenbron zijn en de leering van Christus en zijne Apostelen overbodig is? Zoo iets zou men moeten volhouden om deze plaats ten voordeele van 't Protestantsch beginsel te doen getuigen.

Maar wat men tot vervelens toe en te pas of te onpas hoort aanhalen, is de getuigenis welke Hand. XVII. 11 gegeven wordt van die van Beroeë. »Deze waren edeler »dan die van Thessalonica, zij namen het woord aan (dat »hun gepredikt werd) met alle gretigheid en vorschten »dagelijks in de schriften of het zoo was."

Juist uit deze plaats blijkt de behoefte aan een leerend goddelijk gezag. Immers de Apostel had hun uit de Schriftuur getoond, dat Christus moest lijden en verrijzen, en dat deze de Christus was dien hij hun verkondigde, vers 2, 3, 10. Zij lazen dus in de Schriftuur gelijk de Apostel hun geopenbaard en geleerd had er in te lezen; zij namen *het woord* dat hun gepredikt werd en dat in hunne Schriftuur niet stond, met gretigheid aan. Of stond alles in het oud Testament waarvan hier weder gesproken wordt?

Vers 12 staat: »velen van hen (dat is der Beroeërs) geloofden," nadat zij namelijk den Apostel in de synagoog hadden hooren prediken en in de Schriftuur hadden gelezen wat deze er in had aangetoond. Wat bewijst dat anders dan dat de Beroeërs die alleen de Schriftuur niet verstonden, haar van den Apostel leerden verstaan? En wat geloofden zij nu? Slechts datgeen wat in dat oud Testament stond? Zeker niet. Zij konden, om niets meer te zeggen, daaruit alleen niet kennen dat Jesus de Christus was. Zijne komst, zijne prediking, dood en opstanding moesten het hun verklaren.

Merk ten overvloede op, dat de Beroeërs *nog eerst overtuiging zochten:* »zij vorschten dagelijks in de schrif- »ten of het zoo was en velen van hen werden ge- »loovig." Op dezelfde wijs beroept zich de Katholieke Kerk op de Schriftuur bij degenen die nog aan de Schriftuur gelooven, en indien de Protestanten als de Beroeërs het woord hun gepredikt met gretigheid aannamen en in de Schriftuur zochten of het zoo was als die altijddurende Apostolische prediking leert, zonder twijfel zouden er velen geloovig worden.

Het zijn Paulus en Silas die aan de Beroeërs het geloof verkondigen, en door hunne uitlegging van het oud Testament toonen gezonden te zijn om hun de nieuwe Wet te leeren. Men zal moeite hebben om Paulus te maken tot colporteur van een bijbelgenootschap of tot een predikant, die leert zonder zending en in strijd met het beginsel dat de bijbel eenige kenbron is.

Dergelijke teksten moeten dan dat beginsel staven! En zulks niettegenstaande wij regt hebben, om voor dat beginsel de allerduidelijkste en stelligste bewijzen te vorderen, dewijl de regel des geloofs of de wijze hoe men van de waarheid zeker kan zijn, eene hoofdzaak is; dewijl de aanstelling van een leerend gezag door Christus zoo duidelijk in de Schriftuur te lezen staat, en het Protestantsch beginsel geen analogie aanbiedt met de gewone orde, maar hiermede zeer zigtbaar strijdt.

Waarom wordt het intusschen van de Protestanten niet ingezien? omdat zij niet onderzoeken, omdat zij slechts voortgaan op hetgeen hun is ingeprent, en een onwettig gezag in plaats van het wettige volgen.

Men schrijft ons:

»Eenige dagen geleden, werd UEd. door een geacht persoon verzocht, op nieuw door statistieke opgaven te doen zien, hoezeer het oude stelsel weder voor den dag komt, en de Katholieken stelselmatig van ambten en bedieningen worden uitgesloten. UEd. gaf daarbij te kennen, dat niettegenstaande de moeijelijkheden daar aan verbonden, het reeds een punt van overweging had uitgemaakt, daaraan gevolg te geven. Ongetwijfeld zou de uitvoering daarvan met het grootste genoegen worden gezien, door zoo vele belanghebbenden, omdat daardoor voor de geheele wereld, de onbillijke handelwijze van het ministerie in het oog springt. Geen beter wapen dan publiciteit. Thans woelt er veel in het donker, dat het licht niet mag aanschouwen. Ik weet wel, dat de Regering, wanneer het in haar kraam te pas komt, de schuld op het drijven der geheime genootschappen werpt. Indien de regering zich door de geheime genootschappen laat leiden, die ongelukskinderen, welke niets dan haat, twist en tweedragt tusschen burgers zaaijen, o, dat dan de vertegenwoordiging des volks Nederland voor ondergang behoede."

Men verneemt, dat de trekking der alhier ontworpen loterij van dames handwerken, ten behoeve der slagtoffers van den watersnood, welke vereerd is geworden met de toezending van prijzen van wege HH. MM. de Koningin, de Koningin-Weduwe en HH. KK. HH. Prinses Frederik en Hendrik der Nederlanden, zal plaats hebben op 27 April e. k., terwijl de loten uiterlijk verkrijgbaar zijn tot Donderdag 26 dezer. (*H.*)

In de zitting van den Gemeenteraad te 's Hage van heden is o. a. ingekomen een voorstel van Burgemeester en Wethouders tot het toeleggen van een buitengewoon subsidie van *f* 600 aan de teeken-akademie; welk voorstel ter lezing is gelegd.

Al verder is ingekomen een voorstel van Burgemeester en Wethouders, om van Z. M. den Koning voor rekening der gemeente in koop over te nemen het Willemspark met al het daartoe behoorende, voor een bedrag van *f* 45 000, en daartoe de vereischte te-gelde-making van kapitaal te doen plaats hebben. — Ter lezing gelegd, om in de eerstvolgende vergadering te worden behandeld.

De vereenigde hoofdkommissie ter bevordering van de belangen der nederlandsche nijverheid op de te Parijs te houden tentoonstelling, heeft dezer dagen eene cirkulaire aan de inzenders van voorwerpen voor die tentoonstelling gerigt, in welke zij haar vermoeden uit, dat de keizerlijke kommissie te Parijs, in haren officiëlen katalogus, de voorwerpen van inzenders slechts globaal en in het algemeen zal vermelden, terwijl de hoofdkommissie bovendien vreest, dat de namen der nederlandsche inzenders niet met de vereischte naauwkeurigheid zullen worden vermeld. Dit een en ander heeft haar doen besluiten om, zoo dit bijval vindt, een afzonderlijke lijst of katalogus der nederlandsche inzenders te doen vervaardigen en algemeen verkrijgbaar te stellen, tot bevordering van welk doel ieder inzender verzocht wordt vóór den 18 dezer bij de subkommissie eene nota in te zenden, bevattende zijn naam en korte omschrijving in de Fransche en Nederduitsche talen der door hem ingezonden voorwerpen, zoo als hij die gaarne in de voorzegde lijst zou hebben zien vermeld, met bijvoeging van bekrooningen, medailles enz., en tevens, zoo hij wenscht de door hem ingeleverde voorwerpen te verkoopen, dit gelijktijdig, benevens den juisten koopprijs, met inbegrip van het inkomend regt op te geven. Uit deze cirkulaire blijkt verder nog, dat de heer W. J. C. Adr. van Hasselt te Parijs voor belanghebbenden te spreken zal zijn, of in het paleis voor de tentoonstelling, in het departement voor Nederland, of aan de kanselarij van het konsulaat van dat rijk. (*R. Ct.*)

Door het departement van financien is medegedeeld het navolgend overzigt van de opbrengst der middelen (hoofdsom en opcenten) over de drie eerste maanden van 1855, als: Directe belastingen *f* 4,482,308.23; in- en uitg. regt en scheepvaartregten *f* 727,062.83½; accijnsen *f* 4,763,091.41; waarborg en belasting der gouden en zilveren werken *f* 47,838.89½; indir. belast. *f* 3,043,933.11½; opbrengst der posterijen *f* 358,497.01½; opbrengst der Staatsloterij *f* 137,181.50. **Totaal generaal *f* 13,559,913,** tegen *f* 13,618,125.55½ over hetzelfde tijdvak van 1854. De raming over de drie eerste maanden van 1855 bedroeg *f* 13,950,072.50.

Blijkens een verslag van Zr. Ms. konsul-generaal te Londen, nemen de invoeren uit Nederland steeds toe, vooral wat betreft boter, kaas, vee, aardappelen en eetwaren. Slechts de invoer van jenever is gedurende 1854 verminderd, ten gevolge van een onvoorzien debiet voor Frankrijk en het daardoor veroorzaakt stijgen der prijzen, hetgeen de verzending naar Londen en andere Engelsche havens tijdelijk deel ophouden. De voornaamste artikelen van invoer uit Nederland naar Londen in 1854 waren: boter 241,077 cent., 266,816 vaten, 840 kisten; kaas 114,005 cent., 5,640,867 stuks, 12,706 kisten; vee, 50,465 ossen en koeijen, 18,190 kalveren, 154,537 schapen, 9375 vaakens, 459 lammeren; aardappelen 15,155 zakken, 60,278 manden, 535 ton.

'S GRAVENHAGE, 16 April. Het laat zich nu reeds aanzien dat onze badplaats Scheveningen weder druk bezocht zal worden. Onderscheidene familien hebben althans reeds gehuurd of zijn over appartementen in besprek.

— De *Courrier de la Meuse* geeft te kennen, dat het gemagtigd is aan de kiezers mededeelen dat de heer de Limpens, bij de aanstaande herstemming voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in allen opzigte de kandidatuur volhoudt, die hem nu reeds door het grootste gedeelte der kiezers, die aan de eerstestemming hebben deel genomen, is aangeboden.

Ook de heer advokaat Wenmaeckers blijft zich voor de bedoelde betrekking aanbevelen.

— Heden is voor den Hoogen Raad (kamer van strafzaken) behandeld de voorziening in kassatie, ingesteld door de heeren Jhr. M. Salvador en S. Fongers tegen een arrest van het Hof in Noord-Holland van 5 Febr. ll. waarbij zijn verworpen verschillende voorgedragen exceptiën tegen het laatste, door de arrond. regtbank te Haarlem uitgesproken veroordeelend vonnis, en bij welk arrest voorts de behandeling der zaak ten principale op een naderen dag is bepaald. Nadat de raadsheer Mr. de Greve in deze rapport had uitgebragt, hebben de advokaten Mrs. A. A. en A. de Pinto verschillende middelen van kassatiëen voorgedragen, en is het nemen van konklusie door den adv.-gen. de Keth bepaald op 24 April.

— Onlangs werd mededeeling gedaan van eenen plaats gehad hebbende brand te Sliedrecht, ten huize van zekeren Zonneveld. Thans verneemt men dat die persoon gevankelijk naar Gorinchem is gebragt, als verdacht van dien brand te hebben gesticht.

ROTTERDAM, 17 April. Wij vernemen uit eene zekere bron, dat te beginnen met den eersten Mei aanstaande, de administratie van den Hollandsch-Belgischen spoorweg dagelijks drie diensten tusschen Antwerpen en Rotterdam zal openen.

Op dien tijd zullen de prijzen der plaatsen tevens eene belangrijke vermindering ondergaan, ten gevolge van de afschaffing der omnibusdienst, als zullende de baan alsdan tot het station aan den Moerdijk geopend zijn.

Gemelde maatschappij heeft mede, naar men ons verzekert, het besluit genomen, onmiddelijk twee nieuwe snelvarende stoombooten te doen bouwen, daar de ondervinding geleerd heeft, dat die der maatschappij *Amicitia*, hoewel wat de soliditeit en het gemakkelijke der inrigting betreft, niets te wenschen overlatende, echter niet al die snelheid bezitten, welke men het regt heeft heden ten dage te eischen van de groote vorderingen, die de scheepsbouw gemaakt heeft.

Wij uiten den wensch, dat deze belangrijke bestelling gedaan moge worden aan een onzer scheepstimmerwerven, ten einde Nederland op nieuw kunne bewijzen, op welke hoogte het in dien tak onzer industrie geklommen is. (*N. R. Ct.*)

DELFT, 16 April. Op heden is bij de aanbesteding van het bouwen eener gazfabriek met bijbehooren alhier, het 1ste perceel voor *f* 18109, en het 5de voor *f* 19344 door den timmerman J. Joseph, aangenomen, terwijl het 2de perceel door den timmerman W. P. Dijkgraaf voor *f* 15418 en het 3de en 4de perceel gekombineerd door den handelaar W. Hoven, voor *f* 13,94½ het gegoten, en voor *f* 20,75 het geslagen ijzer per 100 pond aangenomen is.

HARDENBERG, 16 April. Sedert eenige dagen ziet men hier weder eene massa vreemdelingen, meestal turfmakers, doortrekken. Opmerkelijk is het echter, dat het getal der hier door naar Holland reizenden telken jare afneemt. Voor ettelijke jaren bedroeg dit, de grasmaaijers en stukadoors daaronder begrepen, nog ruim 20,000, terwijl dit het vorige jaar circa 1/5 minder is geweest.

TILBURG, 11 April. Sedert een paar dagen zijn Belgische landmeters alhier druk werkzaam met de terreinsopneming, het water passen en formeren van een plan tot het brengen van een zijtak van Goirle op Tilburg aan het door den ingenieur Brade geprojekteerde besproeijing- en scheepvaart-kanaal van Limburg op Bergen op Zoom; volgens het geformeerde plan zoude het bassin van den zijtak van dat kanaal gebragt worden aan het Ven onder de Wijk Heuvel, achter het Koninklijk Paleis aldaar; mogt die groote en niet minder belangrijke onderneming tot stand komen, dan zullen verscheidene duizende bunders heide in deze provincie, welke tot dusverre niets beduidend hebben opgeleverd, in vruchtdragende landerijen worden herschapen. (*H.*)

TIEL, 16 April. De heer Mr. W. Staats Everts, prokureur-generaal bij het provinciaal geregtshof van Gelderland, heeft als zoodanig zijn ontslag verzocht.

WAALWIJK, 16 April. Het berigt in de *Amsterdamsche Courant* van gisteren, uit 's Hertogenbosch medegedeeld, zal voorzeker menig Hollandsch reiziger en vooral de bewoners der Langstraat verblijd hebben, dat het water zoodanig gedaald was, dat de weg tot Vlijmen wêer geheel droog zijnde, spoedig zou kunnen gebruikt en de kommunikatie weder hervat worden. Intusschen zien wij ons verpligt de treurmare mede te deelen, dat gisteren, met oploopend water, het geheele Bossche veld weder is ondergeloopen en het water sterk wassende blijft, zoodat men van Vlijmen tot 's Bosch varen moet; slechts één dag, zijnde Zaturdag, heeft men van den weg kunnen gebruik maken. Ingeval het water wassende blijft ziet het er voor den Bosch treurig uit, dewijl de doorstrooming van het Bossche water door den Baardwijkschen Overlaat nu belet is, daar de kade reeds eergisteren het water keerde, en zoodoende het land van het westelijk deel der Langstraat van het vele water bevrijdt. Men verwacht dat de kade door den Overlaat aanmerkelijk verzwaard zal moeten worden, dewijl het water, dat uit het Bossche veld hier heen zijnen uitweg zoekt, weder langs 's Bosch moet terugkeeren, en bijgevolg de kade veel te lijden zal hebben. De ingenieur van den waterstaat heeft bereids bevel gegeven, ingeval het water tot 5 palmen aan de waterzijde der kade oploopt, de kade te verhoogen tegen extra betaling van *f* 1 per kub. el. (*Amst. Ct.*)

PER TELEGRAAF.

's Hage, 18 April.

Bij de herstemming is te Maastricht benoemd, de heer Limpens met 628, de heer Wenmaeckers had 334, en de heer Sassen 31 stemmen.

De Eerste Kamer heeft aangenomen al de heden aan orde zijnde ontwerpen. Vrijdag zal de diskussie plaats hebben over het regt van vereeniging, de ministeriëele verantwoordelijkheid en alle andere ontwerpen.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:
De gisteren gehouden konferentie heeft anderhalf uur geduurd. De diskussie over het derde punt is nog open gehouden en de regeling van dat punt onbeslist gebleven. De dag voor de volgende zitting is niet bepaald.

WEENEN, 18 April. Het gerucht, dat Oostenrijk eene geheel onzijdige stelling zou wenschen aan te nemen en tot eene gedeeltelijke ontwapening overgaan, is van allen grond ontbloot. Tusschen Oostenrijk en de Westersche mogendheden bestaat bij voortduring de grootste eenstemmigheid.

De voortzetting der konferentiën is uitgesteld tot dat uit Londen eenige nieuwe mededeelingen zullen zijn ontvangen, die betrekking hebben tot hetgeen in de zitting der konferentie van gisteren is voorgevallen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 April. De wederopening der Weener-konferentiën en de hervatting van het bombardement van Sebastopol zijn de twee groote feiten van den dag. De uitkomst van het bombardement kan welligt veel toebrengen om aan de diplomatieke onderhandelingen eene wending te geven, hetzij ten voor- hetzij ten nadeele der geallieerden. Reeds nu verwacht men, dat die konferentiën niet tot het gewenschte rezultaat zullen brengen, en men meent te weten, dat Rusland, omtrent het derde punt, zich niet zal onderwerpen aan het voorstel der mogendheden. Men vraagt wat Rusland dan zou willen, en hoe hij dit derde punt wenscht toegepast te zien.

Wat Oostenrijk betreft, het schijnt inderdaad dat die mogendheid thans terugtrekt en zich weder op het terrein der onzijdigheid wil begeven. Het derde punt wordt ook hiervan als de oorzaak opgegeven. Oostenrijk moet zich daaromtrent niet met zijne bondgenooten vereenigen.

— Het tweede artikel in den *Moniteur* opgenomen, over den Oosterschen oorlog, behandelt de politieke zijde van het geschil. Het belangrijkste wat daarin voorkomt, is ongetwijfeld hetgeen over het derde punt wordt gezegd:

De derde waarborg eindelijk, die de Russische heerschappij over de Zwarte Zee wil beknotten, is de belangrijkste en vindt zóó veel wederspraak, dat het zaak zij dien waarborg hier duidelijk uiteen te zetten. Rusland namelijk, maakte van de Zwarte Zee eene Russische Zee. Langzaam stichtte het er maritime etablissementen van den eersten rang. Met evenveel volharding als geheimzinnigheid, vereenigde het dáár aanzienlijke maritime krachten en kan men dan ook zeggen, dat Rusland door deze uitsluitende overheersching der Zwarte Zee een voortdurend beleg voor Sebastopol heeft geslagen. Die staat van zaken is onhoudbaar, omdat hij niet slechts onvereenigbaar is met de onschendbaarheid van het Turksche rijk, maar tevens met de veiligheid van geheel Europa. Frankrijk en Engeland zijn dus volkomen in hun regt de beperking der Russische magt in de Zwarte Zee of het neutraliseren dier zee, te eischen. Indien die uitkomst niet verkregen werd door den oorlog of door den vrede, dan ware de vrede slechts denkbeeldig en de oorlog onvruchtbaar. Men zegt nu wel, dat zulk een eisch slechts zou kunnen gelden, wanneer Sebastopol genomen ware, welke vesting nog altijd in het bezit der Russen is. Maar het volkenregt zegt, dat men in tijd van vrede een gedeelte van datgeen behouden kan, wat men door den oorlog verwierf. Het is waar, dat de geallieerden Sebastopol nog niet namen. Maar wat is dan toch op dezen oogenblik Sebastopol voor Rusland? Het is geen maritime plaats meer, vermits hare vloot, deels voor den ingang der haven gezonken ligt, deels zich achter dien onoverkomelijken slagboom schuil houdt en zich dus uit den strijd heeft teruggetrokken. De Zwarte Zee is het slagveld, dat de geallieerden veroverden, of, als men het zoo wil, dat de Russen voor hen ontruimden. De Russische vlag kan zich dáár niet meer vertoonen. De Fransche, Engelsche en Turksche schepen doorklieven haar daarentegen in alle rigtingen. De overheersching der Zwarte Zee is in andere handen overgegaan. — zij is van Sebastopol naar Konstantinopel verplaatst.

Wat verpligt nu de geallieerden om dit onderpand terug te geven? Is die toestand voor allen niet de beste? Bovendien, belegeren de geallieerden Sebastopol; zij hebben zich te Kamiesch en Balaklava genesteld; Omer Pacha retrancheert zich te Eupatoria en Odessa wordt door de vloten bedreigd. Wat kunnen nu de Russen? Zal Rusland wijders langen tijd den doodelijken invloed kunnen weerstaan, die daaruit reeds van zelf op zijn handel scheepvaart en volksbestaan wordt uitgeoefend? — Door van Rusland dus te eischen, dat het zijne strijdkrachten in de Zwarte Zee beperke óf een verbond sluite, waarbij het aan alle oorlogschepen, van welke natie ook, verboden wordt om de Zwarte Zee te bevaren (neutraliseren), eischt men dus veel minder dan hetgeen men reeds door de kracht der wapenen verwierf en hetgeen men zonder veel moeite kan behouden, want, indien Frankrijk, Engeland en Turkije slechts enkel vier schepen in de Zwarte Zee onderhouden, dan kan Rusland zich nimmer meer in de Zwarte Zee vertoonen en is het geschil beslecht.

»Rusland heeft reeds verloren en zal (al duurt de oorlog *nog* zoo lang) nimmer herwinnen, wat men thans gedeeltelijk bij onderhandeling van hetzelve wil verwerven. Stemt het toe, dan is de rust der wereld verzekerd en het doel der geallieerde mogendheden bereikt. Weigert Rusland, dan wordt de oorlog voortgezet en zal deze beslissen.

»Zóó luiden de instruktiën van den heer Drouin de Lhuys en lord John Russell. Kan men een eervollen vrede sluiten, het zal geschieden. Niets zal echter de geallieerde mogendheden kunnen doen afzien van het doel dat zij beoogen, en zullen zij alzoo des gevorderd niet voor het voortzetten van den oorlog kunnen terugdeinzen. In ieder geval is een groot voordeel behaald. De verzoeningsgezinde staatkunde van Keizer Frans Jozef is thans uitgeput, en slaagt hij er thans niet in om het sluiten van den vrede, door middel der Weener-konferentien, te bereiken, dan is het aan Frankrijk en Engeland bekend, dat Oostenrijk vastberaden met hen ten strijde zal trekken. Vrede en oorlog is alsnu de gemeene zaak dier drie mogendheden en hebben Frankrijk en Engeland alzoo, hoe ook de zaak keere, een belangrijken en getrouwen bondgenoot gewonnen.

»Het is welligt eene nieuwe en koene zaak om over den krijgs- en staatkundigen loop van een oorlog te spreken, tijdens het leger strijdt en de staatkundige onderhandelt. Wij dachten evenwel, dat het vooral op zulk een oogenblik nuttig zij, om aan het land de waarheid te zeggen. Waarheid toch is slechts een gevaar voor den zwakke. Wanneer men regt en kracht voor zich heeft, dan vereert de waarheid, hem die ze zegt, en stelt hem gerust, die haar hooren.”

— Het *J. de Débats* heeft wegens zijn laatste artikel over Sebastopol eene officieuse waarschuwing ontvangen. Deze artikels moeten uit de Oostenrijksche kanselarij afkomstig zijn

— De *Constitutionnel* een artikel van het *Journal des Débats* besprekende dat aan Rusland zich niet ongenegen betoonde, zegt: »De voorname grond van het betoog van het *Journal des Débats* is, dat wij geen regt zouden hebben om van Rusland inwilligingen te vorderen, omdat wij geen meester zijn noch schijnen te zullen worden van Sebastopol. Wij willen verder gaan; wij willen toegeven dat Sebastopol onneembaar is, hoewel het tegendeel naar wij vast vertrouwen, eerstdaags zal blijken. Maar er zijn twee andere nog sterker steden, met name Kamiesch en Balaklava, waaruit Rusland met al zijne legermagt de Franschen en de Engelschen vruchteloos trachten zou te verdrijven. Wij heerschen op die zee welke Rusland zoo gaarne zijne zee noemde; wij hebben haar schoongeveegd van die vloot, welke de Russen eigenhandig vernield hebben; wij houden den oorlogsbliksem dreigend opgeheven over alle havens der Zwarte zee; en wij hebben twee onneembare positien bezet waartegen alle legerscharen van Rusland het hoofd zouden stooten. Engeland heeft Calais drie honderd jaren lang in zijne magt gehouden; het heeft Gibraltar tegen Frankrijk en Spanje weten te verdedigen; zou het dan voor Frankrijk en Engeland moeijelijker zijn, op het Russische grondgebied meester te blijven van Kamiesch en Balaklava? Rusland drijve de overwinnaars van de Alma en van Inkerman in zee, verlosse Odessa, Cherson, Kaffa van de vrees voor onze oorlogsvlag, jage onze eskaders uit de Zwarte zee; dan, maar ook dan eerst, zal het mogen zeggen, dat het niets behoeft toe te geven, en niets van zijne kracht verloren heeft.

»De tegenwoordige staat van zaken is geheel in het voordeel der geallieerden; zij mogen de vermeesterde onderpanden in de hand houden tot dat aan hunne regtmatige eischen zal zijn voldaan. Wie hun het regt betwist om een roemrijken vrede te verlangen, miskent de waarde van onze overwinningen en van het edele bloed hetwelk in de Krim vergoten is, en dat niet zonder vrucht voor de zaak van regt en geregtigheid zal gestroomd hebben.”

— In een brief uit Rome wordt geschreven dat de Turksche majoor Genscheid Raseid-Bey aldaar tot het Katholicismus bekeerd is. De plegtigheid had plaats in de kapel van het Romeinsche kollegie, welke eertijds den H. Lodewijk van Gonzague tot cel diende. De bisschop van Montreal verrigtte de dienst. De Turksche krijgsman is geboren in Opper-Egypte en was te Rome gekomen om zijne wonden, bekomen bij het beleg van Silistria, te laten genezen.

ENGELAND.

LONDEN, 16 April. De *Times* maakt de opmerking, dat Keizer Napoleon door zijn intrede in Londen, alvorens naar Windzor te gaan, getoond heeft dat hij zich volkomen vertrouwde aan de gastvrijheid der Engelsche natie. Dat vertrouwen — voegt de *Times* er bij — zal niet bedrogen worden, want wij zien in Keizer Napoleon den vertegenwoordiger van het Fransche volk, en een vorst die met de grootste naauwgezetheid het verbond tusschen de beide natiën gesloten, nakomt en krachtig handhaaft.

— De Keizer en de Keizerin der Franschen zijn helen namiddag, onder het bulderen des geschuts van de wallen en de schepen, in goeden welstand te Douvres aangekomen en door Prins Albert, den Franschen gezant en vele andere voorname personen verwelkomd. Te midden van de uitbundigste geestdrift der zamengestroomde volksmenigte, bestegen de vorstelijke personen de hof spoorwegrijtuigen. Omstreeks 8 ure bereikten zij het station te Londen, waar zij met voorbeeldeloos gejuich werden begroet. Alle huizen waren met Britsche en Fransche vlaggen versierd en muziekkorpsen hieven op den weg van HH. MM., die in een open rijtuig de met eerebogen prijkende straten doorreden, Engelsche en Fransche nationale liederen aan.

— Omtrent de instructien van den Turkschen gezant voor de Weener konferentien, schrijft de *Times*:

»De instructien, welke hij op de Weener konferentie moet volgen, hebben zijne vrijheid van oordeelen en handelen tamelijk naauw omschreven. Bepaaldelijk moet hij in last hebben, zich te verzetten tegen iedere wijziging van het verdrag van 1841, welke de Turksche zeeëngten voor buitenlandsche oorlogschepen zou openstellen, en tegen alles wat een beschermheerschap der vier mogendheden over de Christen onderdanen der Porte zou daarstellen. Zeker is het, dat het Turksche gouvernement zich met alle magt tegen elke vermindering van zijn gezag zal aankanten. Het heeft nu nog maar zes maanden lang buitenlandsche troepen in zijne hoofdstad gehad; en de daarbij opgedane ondervinding heeft het meer dan ooit afkeerig gemaakt van eene duurzame inlegering van vreemd krijgvolk en van de bemoeijing des buitenlands met de inwendige aangelegenheden van Turkije. De Porte verlangt vooral ook daarom naar vrede, dewijl zij alsdan vorderen kan dat haar grondgebied binnen den bij het alliantieverdrag bepaalden termijn door de Europeesche troepen ontruimd worde; en zij zal zich ongetwijfeld niet laten bewegen om in eene verlenging van dien termijn toe te stemmen, alhoewel niemand gelooft dat de Westersche mogendheden Turkije weder aan al de ellende en gevaren van zijn tegenwoordigen toestand zullen prijs geven: veeleer zullen zij door zedelijke of andere middelen van overreding hare tegenwoordigheid aan de Turken opdringen zoolang die veranderingen niet tot stand gebragt zullen zijn, door welke alleen het Turksche rijk gered en geschraagd kan worden.

»Inzonderheid zijn de Turken afkeerig van de toelating van de vreemde oorlogschepen; het verschijnen van buitenlandsche oorlogsvlaggen in hunne wateren staat in hun oog gelijk met de bezetting van hun grondgebied. De eigenlijke wensch van den Mohammedaan is, dat de geallieerden Rusland vernederen, Sebastopol sloopen en niet weder laten opbouwen, de halfonafhankelijke grensgewesten van het Turksche rijk aan den Donau weder geheel onder des Sultans oppergezag brengen, en dat zij dan heengaan, de Turksche heerschappij weder op haren ouden grondslag gevestigd hebbende en steeds gereed staande om haar hulp te komen, doch zich onthoudende van alle tusschenkomst in de binnenlandsche aangelegenheden en van elke poging om in Turkije een goed bestuur en eene billijke behandeling der Christenen te bevorderen.

»Dit is niet alleen de wensch van de Turken: zij maken zich ook sterk dien te verwezenlijken door behendigheid en stijfhoofdigheid op het diplomatiek terrein. Zij zullen »des Sultans onafhankelijkheid” en dergelijke afgesleten gezegden zonder zin aan de Westersche staatsmannen voor de voeten werpen, en zullen verklaren dat die onafhankelijkheid evenzeer geschonden zou worden door een beschermheerschap van vier mogendheden als door het beschermheerschap van Rusland alleen.

»Het is dan ook waar, dat de positie der Porte, alleen uit het volkenregtelijke oogpunt beschouwd, thans beter is dan sedert eene halve eeuw het geval was; immers vele beperkingen, die door verdragsbepalingen aan haar gezag gesteld waren, zijn met die bepalingen door den oorlog vervallen. Te midden van al hare ongelukken gevoelt de Porte hare sterkte en beseft zij hoeveel vat zij op hare bondgenooten heeft; en zij zal meer en meer stijfhoofdig worden, wanneer de verwikkelingen der diplomatie haar gelegenheid geven om de regtmatige verlangens hare beschermers te ontduiken.”

DUITSCHLAND.

WEENEN, 17 April. De tiende konferentie wordt thans gehouden. Het gerucht wil, dat de Russische instruktiën tegen de beperking van Ruslands zeemagt in de Zwarte Zee luiden.

BERLIJN, 17 April. Eene dépêche van prins Gortchakoff houdt in, dat de vijand van 6 tot 9 dezer niets bijzonders heeft ondernomen en dat hij met zijne werken weinig of niet vorderde. Den 9, ten vijf ure des morgens, begon van alle batterijen der geallieerden eene hevige kanonnade, die tot aan den avond voortduurde. Ook des nachts werd het bombardement met kracht voortgezet. Dit werd den volgenden dag herhaald. Door de Russen is dit vuur met goed gevolg beantwoord en werden daardoor den vijand gevoelige nadeelen berokkend.

Volgens de opgave van prins Gortchakoff, telden de Russen 833 zoo dooden als gewonden.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 April.

BEVALLEN (16 April): C. Dreux, geb. Bosch, Z.

OVERLEDEN (12 April): E. A. Detering, geb. Renth, 52 j. J. Schilling, geb. Beenekamp, 33 j. — (13 April): H. Engberts, 49 j. - M. de Rooij, 4 m. — (14 April): J. R. Oldenburg, 48 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		17 APRIL 4½ u.	gebl.	18 APRIL 4 u.	gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	61⅝	61 9/16 à	61⅝	61⅝
Dito Dito	3 ″	73⅝	73⅝	73⅝	
Dito Dito	4 ″	90⅝	90⅝		
O. I. Leening 1844	4 ″				
Amortisatie	3½ ″		89⅝	89½	89½
Handel-Maatschappij	4½ ″				
Aand. Arnh. Spoorweg	4½ ″				
Dito Hollandsche dito					
Obligatiën	4½ ″				
Maatschappij van Weld.	4 ″				
Aand. Ned. Bank.	″				
België, Certifikaten	4½ ″				
Dito	2½ ″				
Dito *Rothschild*	2½ ″	50⅛			
Frankrijk, Obligatiën	3 ″				
Spanje, Nieuwe 3 pCt., thans	1 ″	18 1/16	18 1/16	18⅛	
Nieuwe	3 ″				
Binnenlandsche	3 ″	30 15/16	31⅛		
Cert. Coup. Sp. Com.		5 1/16			
Amortisable Schuld			4⅛		
Portugal, te Londen	3 ″	37 9/16	37⅝	37 11/16	
Dito Uitgestelde					
Rusl., bij *Hope en C°.*	5 ″	101⅝	101½		
Dito A°. 1828—1829	5 ″	100⅞			
Negot. 1831 en 1833	5 ″	82¾			
Nieuwe Engelsche	4½ ″	88⅛			
Negot. 1840	4 ″		76½		
Dito *Stieglitz*	4 ″				
Dito Nieuwe	4 ″				
Certifikaten te Hamburg	5 ″				
Inschr. op 't Grootboek	6 ″				
Dito Certifikaten	6 ″	60	60		
Polen, Obligatiën	4 ″	70			
Aandeelen 1835		143			
Oostenrijk, Metalliek	5 ″	61 11/16	62⅛	62⅞	
Dito 1847	2½ ″	31¼	31¼	31¼	
Dito 1851 en 1852	2½ ″	31¼	31¼	31¼	
Dito Nieuwe	5 ″	73⅞	73⅞	73⅞	73⅞
Dito 1854	5 ″	73⅜	73⅝	73⅜	73⅝
Weener Bank	5 ″	70½			
Dito	4 ″				
Aand. met Loting fl. 250	*f*				
Nieuwe dito 1854					
Pruissen	4½ ″				
Amerika, Bank-Aktiën Cert.	″				
Dito Orig.					
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 ″				
Sardinië, te Londen	5 ″				
Denemarken, dito	5 ″				
Louisiana, te Londen	5 ″	100½			
Brazilië	5 ″		98½		
Dito 1843	5 ″				
Mexiko, te Londen £ 100	3 ″	20	19 15/16	20	
Dito Onbepaalde	″	19 15/16	19 15/16	20	
Peru	4½ ″				
Grenada, dito à £ 100	2½ ″		14⅞		
Dito Uitgestelde					
Ecuador		3	3		
Venezuela, te Londen	4 ″	25⅝			
Dito Uitgestelde	1¼ ″				
Grieken, Bl. à £ 100	5 ″	3 11/16			

Nat. Met. 65⅞, 15/16; Stieglitz 5 pCt. 81 15/16, ⅞.

Over het geheel was de stemming heden gunstiger met tamelijk veel handel in Hollandsche, Oostenrijksche, Spaansche en Portugeesche foudsen.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 56¼	Livorno	2/m	*f* 39⅛
»	zigt	» 56¾	Napels	»	» 85½
Bordeaux	2/m.	» 55⅝	Petersburg	»	» 1.75
»	zigt	» 56	Weenen	6 w.	» 28
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	» 35¼
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 99¾
Seville	»	» 240	Hamburg	2/m.	» 35 5/16
Bilbao	»	» 241	»	zigt	» 35½
Lissabon	»	» 41¼	Londen	2/m.	» 11,82½
Porto	»	» 41¼	»	zigt	» 11,92½
Genua	2/m.	» 46¼	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 April. Belg. leen. 2½ pc. 52⅝, Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 91¾; Spanje 1—3 pc. 17 9/16; Binnenl. 3 pc. 31⅛; Romeinen 5 pc. 82; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 64⅞.

PARIJS, 17 April. Fransche 4½ pc. 93.50; 3 pc. 68.80; 3 pc. Spanje 30⅞; id. 1 pc. 17⅝; 5 pc. Met. 83; Rom. Leen. 84.

LONDEN, 17 April. Consols 90⅜, 3 pc. Spanje buitenl 36; 1 pc. dito 17⅞; Comité-Bewijzen 5⅛; Passive 4; 5 pc. Rusl. 98⅝; 4½ pc. dito 89; 4 pc. Holl. 91; 2½ pc. id. 62¼; 5 pc. Sardinië 86; Brazilië 100; 4½ pc. Peru 69; Gren. uitg. — id. werk. —; 3 pc. Mexiko 20¼; 4 pc. Portugal 42¼; Turkije —; Ecuador —; Wissel op Amst. —.—.

WEENEN, 17 April. Met. 5 pc. 81; id. 4½ pc. 71½; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 12.23, Amst. ——; Parijs 148; Goud —; Zilver —; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 17 April. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland —; 5 pc. 97½p; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 17½; Parijs 78 11/16; Amst. 139⅝; Weenen —; Petersburg 99⅝.

HAMBURG, 17 April. Spanje 3 pc. 29; id. 1 pc. 17; Rusl. 5 pc. 94½; 3 pc. Mexikanen —; 5 pc. Sardinië 81; Wissel op Amst. 36.—; Londen kort 13.6½.

FRANKFORT, 17 April. 5 pc. Met. 64; 1 pc. Spanje binnenl. 17⅝; id. 3 pc. 30⅝; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam —; Weenen —; Parijs —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 April.

Tarwe zonder verandering; 128 ℔ Brunswijker *f* 405; 120 ℔ Elve *f* 330; 124 ℔ Vriessche *f* 360; 130 ℔ Zweedsche *f* 418, 420.

Rogge: Inlandsche *f* 3 lager; andere soorten bij partij als voren: 121 ℔ Donau *f* 305; 119 ℔ Zweedsche *f* 293; 117, 119 ℔ Inlandsche *f* 267, 273; 117 ℔ ger. Zweedsche *f* 265.

Garst stil; 99 ℔ Vriess. Winter *f* 180.

Haver zonder handel.

Boekweit in een doen; 120, 123, 124 ℔ Holsteinsche *f* 250, *f* 259, 262.

Op 9 vaten Olie in April ek. *f* 95½ &. *Raapolie* op 6/w. *f* 52¾; Vliegend *f* 51½, ¼; 1°. Mei ek. *f* 50; Sept. *f* 45; Oct, Nov. en Dec. *f* 44¾, 45. *Lijnolie* op 6/w. *f* 38; Vliegend *f* 36¼; 1°. Mei ek. *f* 37. *Hennepolie* op 6/w. *f* 46; Vliegend *f* 44½.

ANTWERPEN, 17 April. *Koffij*. Tot verbeterde prijzen zijn omgezet 6300 balen Domingo, alsmede in veiling 5200 balen Domingo beschadigd.

Granen. De markt is zeer prijsvast zonder noemenswaardige zaken in Tarwe en Rogge.

LONDEN, 16 April *Ruwe Suiker* wordt hooger gehouden, zonder bekende omzet. Crushed voor uitvoer iets vaster.

Koffij. Native Ceylon iets meer gevraagd tot 47 s. 6 d voor goed ordinair. — *Thee* flaauw.

Talk vaster. Petersburger 49 s.

Graanmarkt. Tarwe gaat traag van de hand. Garst prijshoudene.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEZEILD:

TEXEL, 17 April. Ruige, de Stad Leyden, Batavia. - Coening Meijer, Jan Schouten, id. - Buikes, Raphael, Curaçao.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 18 April in lading naar:

Keulen	H. Hoogeweg, de Hoop.
”	G. Kohne, Colln N°. 19.
Manheim	J. Andres, Telemac.
Dusseld. & Neus	W J. F. Wilson, Niederrein N°. 11.
Heilbron	G. F. Kuhle, Minerva.
Mainz	[illegible]
Frankfort	G. Haantjes, Frankfort N°. 23.
Coblentz	H. Petri, Augustus.
Urdingen	J. v. d. Pluim, Vrouw Elizabeth.
Weesel	J. Beijer, Wilhelmina.
Ludwigh. & Manh.	P. Kroll, Pauline.

Rijnhoogte ARNHEM 17 April 3 el 89 duim. KEULEN 17 „ 15 vt. 0 „

Advertentiën.

(846) GETROUWD:
Jonkheer G. T. J. T'KINT DE ROODENBEKE
met
Jonkvrouwe M. R. P. J. DE ROOK.
'S HERTOGENBOSCH, 18 April 1855.

(849) Heden beviel van eenen *ZOON*, E. M. T. STERCK, geb. DE VOYS.
AMSTERDAM, 16 April 1855.

(837) Heden overleed, na eene langdurige ziekte, onze dierbare Oom, de Heer CHRISTOFFEL FREDERIK VAN WINTERSHOVEN, na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden, in den ouderdom van ruim 85 jaren.

UTRECHT, 14 April 1855.

Namens de familie,
F. L. VAN BLARICUM.
J. VAN BLARICUM.
Executeurs Testamentairs.

Algemeene kennisgeving.

(847) Voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, mij betoond bij het overlijden van mijnen veel geliefden Echtgenoot, den Heer NICOLAAS VAN DER MEULEN, betuig ik aan betrekkingen en vrienden, zoowel binnen als buiten deze stad, mijnen opregten en hartelijken dank.

PURMERENDE, 18 April 1855.

M. A. SCHAAPS.
Wed. N. VAN DER MEULEN.

(848) Een **R. K. Jongeling**, die sedert 2 jaren in éene **Banketbakkerij** als **LEERLING** werkzaam is en de beste getuigschriften kan overleggen, zag zich gaarne zoo spoedig mogelijk in dat vak verplaatst. Minder zal gezien worden op salaris, dan wel op eene goede behandeling. Adres onder lett. S. bij den Boekverkooper F. L. GOLTERMAN te Dordrecht.

(845) Bestuurderen der **R. K. Zangvereeniging** van den **H. GREGORIUS** den Grooten, noodigen door deze beminnaren der Kerkmuziek uit, welke den ouderdom van 18 jaren bereikt hebben en zich de Zangkunst willen eigen maken, zich aan deze Vereeniging te verbinden, waartoe tot primo Mei de gelegenheid bestaat.

De Contributie is bepaald op *f* 6 's jaars. Nadere informatien zijn te bekomen bij den Heer Direkteur C. VAN DER DEIJL, Onderwijzer der H. Vincentiusschool, Nieuwe Leliestraat bij de Baangracht.

April 1855.

Namens Bestuurderen,
H. M. WERKER,
Secretaris.

(839) Bij de Gebr. VERHOEVEN, Boekh. te 's Bosch, zijn voorhanden en mede bij hunne korrespondenten verkrijgbaar:

(Bijzonder voor de Maand Mei geschikt.)

Dagelijksche Oefeningen voor de maand Mei, toegewijd aan de allerheiligste en onbevlekte Maagd en Moeder Gods Maria. In-32 . . . *f* 0.10
Bij getallen van 50 Exemplaren . . . » 4.25

De Heerlijkheden van Maria, door den H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI, in het Hollandsch vertaald door een priester van dezelfde vergadering, 2 deelen in-12, met eene staalgravuur. In plaats van *f* 1.50 voor *f* 0.80
Hetzelfde werk, ingebonden in 2 nette banden » 1.40

Mijne uren met Maria, of beweegredenen van vertrouwen op de Allerheiligste Maagd: door HUBERT LEBON, Priester. Naar het Fransch. In-32 . *f* 0.30
Hetzelfde in een geheel linnen bandje met vergulden titel . . . *f* 0.45

De namen van onze Moeder, of de verklaring der Litanien der heilige Maagd; door den E. H. MATON, Uit het Fransch door een Trappist. In gr.-18 (370 bl.) . . . *f* 0.60

Bloemtuilen ter eere van de Allerheiligste *Maagd en Moeder Gods Maria*, aan hare kinderen opgedragen. In-18 . . . *f* 0.35

De voortreffelijkheid van Maria en van de beoefening der godsvrucht tot die H. Maagd; door P. GALLIFET. Naar het Fransch. In-18 . . *f* 0.45

Navolging der allerheiligste Maagd Maria, volgens het voorbeeld der navolging van Christus. Uit het Fransch vertaald. In-18 . . . *f* 0.40

Het leven der heilige Maagd [illegible] de beschouwingen van ANNA CATHARINA EMMERICH, Religieuse der orde van de H. Augustinus, door CLEMENS BRENTANO. Schoon boekdeel in-12 (497 bl.) *f* 1.00

Godsdienstig Handboekje voor Katholieken, bevattende eene novene van de H. Maagd Maria. Met gebeden waaraan aflaten vergund zijn. In-18. In een net bazanen bandje. . . . *f* 0.40

Verzameling van Noveuen, of negendaagsche oefeningen ter eere der H. Maagd, (*op hare vijf bijzonderste feestdagen*) door den Heiligen Stoel goedgekeurd en met aflaten verrijkt, door den E. H. L. DE SAMBUCY. Benevens gebeden ten dienste dergenen, die de zoogenaamde Mirakuleuze Medaille dragen. In-18 *f* 0.15

Onderrigting en Gebeden bij het doen eener novene, om door de voorspraak van de onbevlekte Maagd Maria eene bijzondere gunst van den Hemel te erlangen, In-18 . . . *f* 0.05

Le mois de Marie historique, ou Pèlerinages aux Sanctuaires de la Mère de Dieu. Beau volume in-18° de 447 pages. . . . *f* 0.40

Mois de Marie des ames intérieures, ou la vie de la Sainte Vierge proposée pour modèle aux âmes intérieures. In-18 . . . *f* 0.65

La Mère de Dieu mère des hommes, ou explication du mystère de la très-Sainte Vierge au pied de la Croix, par le T. R. P. JOACHIM VENTURA. In-12 *f* 0.65

Le triomphe de Marie sous le Pontificat de PIE IX, ou *l'Immaculée conception* et la *Sainte Montagne de la Salette*, documents officiels et publications récentes des Évêques de Birmingham, d'Orléans et de Grenoble et de Fr. Costa, Prêtre romain. In-18 . . *f* 0.40

LITANIES DE LA TRÈS-SAINTE VIERGE, illustrées et ornées d'environ 60 *gravures sur acier*, représentant, sous une forme symbolique, chaque invocation des Litanies, exécutées par les premiers artistes de Paris; accompagnées de méditations pieuses, par l'abbé E. BARTHE. Beau vol. in-8. . . . *f* 9.00

31 Melodies ou *Paraphrase musicale des Litanies de la Ste Vierge* pour le **mois de Marie**, à une, deux et trois voix égales avec accompagnement de Piano et d'Orgue. Poésie inédite. Musique de l'abbé N. A. JANSSEN . . . *f* 3.00

Antiennes à la Ste Vierge, (*Alma Redemptoris* et *Ave Regina*), pour Soprano, Alto, Tenor et Basse, avec accompagnement d'orgue obligé, Musique de B. A. POTHAST, Prêtre et Professeur à Rolduc . . *f* 1.00

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.